Thomas

t Is slim kold in boeten, t is haalf aacht in oavend, t vrust n beetje en der zit snij in lucht.
Mainste minsen zitten in hoes televizie te kieken of achter heur kompjoeter.
Thomas nait, hai lopt deur verloaten stroaten, hai kikt ook nait noar aal dij gezellege femilies dij heur gerdienen nait dicht hebben en ales zain loaten wat der in heur koamer staait.
Thomas is tien joar mor hai wait aal goud dat dingen nait apmoal binnen zo as zai lieken.
Thomas rilt in zien te dunne jaske, hai het vergeten n muts en n das van kapstok te pakken, hai is nogaal hoasteg te deur oetgoan.
t Was inainen bie hom opkomen, t plan dat hai het.
Der goud over nadenken doar het hai homzulf nog gain tied veur gund.
Mor dou t in zien gedachten kwam haar hai t gevuil had dat hai t ook votdoadelk doun zol aans zol hai hom meschain nog ais bedenken en dat wil hai nait.
t Het nou laang genogt duurd, dij ellèn en onzekerhaid thoes, hai kin der nait meer tegen.
Zien pa is votlopen n haalf joar leden en gain mins wos woar of hai was, der was gain spoor van hom te ontdekken.
Thomas haar t aal aankomen zain, aaltied mor dij roezie en t bekvechten tussen pa en moe, dat kon toch nait goudgoan.
Hai begript t ook nait, pa en moe binnen baaid oarege minsen, as ain van baaid allain mit hom was, was ter niks aan de haand mor kwam de aander der bie, din gong t mis.
Hierdeur krigt Thomas t gevuil dat t meschain wel van hom komt aal kin hai nait bedinken wat veur vrezelks hai doan het.
Moeke was slim verdraiteg dou pa votging mor zai het t vertraauwen dat hai binnenkört weerom komen zel en volgens Thomas het zai òf en tou kontakt mit hom deur telefoon.

t Zel aankomende daag Sunnekloas wezen. Man is aal in t laand en zölfs in heur stad, hai slept in n hotel en Thomas wil hom doar opzuiken.
Hai wil hom zien plan vertellen en hom vroagen of hai der aan mitwaarken wil.
Dat wil dij laive kerel vast wel doun.
Thomas wait wel dat dij echte Sunnekloas aal laang dood is en aiglieks vindt hai t mor niks dat aal dij kinderkes zo veur t lapke holden worden, hai kin homzulf nog goud herinnern hou bedrogen hai hom vuilde dou hai zaag dat Sunnekloas, toun zien board òfglee, aibels veul op buurman leek.
Nog n klaain èndje, gelukkeg, doar staait t hotel. Thomas glipt gaauw noar binnen, t is hier lekker waarm, hai zigt gain mins en gaait in n makkelke stoul zitten om nog ais goud te overdinken hou hai t ain en aander aan Sunnekloas vroagen zel.
Hai zel hom vroagen of hai n poar uur in t hotel blieven mag, moeke zel nait waiten woar of hai is en slim ongerust worden, zai zel eerst allain noar hom zuiken en din pa bellen; dij zel gaauw komen om wieder mit zien baaid ales òf te zuiken en dij angst veur t verlais van heur zeun zel heur weer bienkander bringen.
Mor welke rol mout Sunnekloas nou speulen?
Thomas het bedocht dat Sunnekloas hom meschain as Swaarte Pait bruken kin; din kinnen zai mit zien baaid noar Thomas zien hoes goan en kin Sunnekloas zien Swaarde Pait as grootste kedo aan pa en moe geven.
Hai vaalt sikkom in sloap mor heurt voutstappen en is geliek weer wakker.
Hai vrift hom in ogen, doar staait Sunnekloas in vol ornoat.
Hai kikt noar Thomas mor zegt gain woord, wat ja vremd.
Thomas wait nait wat of hai doun zel, hai gaait mor stoan en strikt zien hoaren plat.

“Ik wol juust even mit joe proaten”, zegt hai zaacht.
“En woarover din wel?”, vragt Sunnekloas mit n hese stem.
Thomas wordt inainen slim onzeker, hai vuilt zien troanen opkomen en sloekt heur mor gaauw deur.
“Ik bin votlopen”, zegt hai bibbernd, “ik wil joe vroagen mie te helpen”.
“Goa mor even weer zitten jong”, zegt Sunnekloas.
Hai geft Thomas n klaain zetje en gaait op stoul noast hom zitten.
“Kiek ais goud noar mie”, zegt Sunnekloas en trekt zien board van zien vèl.
Thomas springt op van zien stoul, zien mond staait open mor hai kin niks zeggen.
Din trekt Sunnekloas zien mijter van zien heufd en zigt Thomas dij mooie krullen van zien pa.
t Is zulfde oavend nog haildaal goud komen tussen pa en moe en zai hebben Thomas beloofd dat zai gain roezie meer moaken zellen en dat t niks mit Thomas te moaken haar en dat zai hail veul van hom hollen.
Thomas zol hoast weer in echte Sunnekloas geleuven goan.

Auteur: Aukje Tillema